

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO(AÑO) LV(49)
Štev.(Nº) 1

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
4 de enero - 4. januarja 1996

G. B.

Ob novem letu

Tudi naš tednik začne novo leto. Pozornemu bralcu ne bo ušla sprememba v glavi prisotne številke. Nova arabska številka kaže, koliko časa že izhaja v Buenos Airesu, medtem ko rimska kaže na številko let, odkar je Svobodna Slovenija začela pod vodstvom Miloša Stareta izhajati kot ilegalen list s protikupatorsko linijo. Že naslov časopisa pove, kaj je list zasledoval: najprej osvoboditev izpod okupatorskega jarma, potem izpod komunistične diktature. Obenem je povezoval rojake, ki so si želeli novic in vzpodbudne besede.

Marsikatera želja ustanovitelja in danes že pokojnih sodelavcev pa tudi naročnikov se je v teh letih že — hvala Bogu! — izpolnila. Z novim letom imamo vsi novo možnost pa tudi pravico, da izrazimo ponovno svoje želje in hotenja.

Pri Svobodni Sloveniji želimo — in hočemo — nadaljevati z delom, kot do sedaj — čim bolje. Na voljo imamo več modernih pripomočkov, ki nam lahko pomagajo, da je vsaka številka zanimiva, aktualna, berljiva. Naloga, ki se zaključuje v vsako številko in se začne z naslednjo, se ponavlja iz tedna v teden, iz leta v leto. Breme ni lahko, vendar ga z veseljem opravljamo najsibito kot izpolnitev naložene odgovornosti in tudi iz osebnega veselja do tovrstnega dela.

Želimo si obdržati in pridobiti bralce oz. naročnike, saj smo ponosni, da že toliko let izhajamo z lastnimi sredstvi. Ponosni smo, da imamo naročnike in oglaševalce, ki nam dovolijo ohranjati finančno samostojnost.

V smislu napredka si želimo graje na-

pak, pohvale (ki bi ne prihajale počasneje kot graje) uspehov in sodelovanja (predvsem mladine) pri ustvarjanju vsakotredne slovenske tiskane besede.

Želimo biti tudi mi zvesti svojim naročnikom in bralcem. Želimo jim posredovati novice in čim boljše načelne članke. Vemo, da ima tudi bralec svoje želje. Da bi našel branje, ki ga zanima, da bi spoznal čim verodostojnejšo sliko opisanega položaja, da bi našel čim manj napak (tiskarskih, slovničnih in onih drugih).

Znan je rek, da ni bolj zastarele reči kot včerajšnji časopis. Res pa je tudi, da je težko najti zanimivejše branje kot vezane letnike izpred več let. Pri tem opravilu se človek zave, kaj je zgodovina, kakšno je v danem trenutku bilo mišljenje in kaj se je zgodilo. Predvsem pa branje starih števil kaže na pomembnost poročil o prireditvah, ki se dogajajo v slovenski skupnosti v Argentini. Po Domovih je med letom poleg glavnih prireditev mnogo drugih bogatih doživetij, ki ne pridejo na dan, ker jih nihče ne opiše. Zadnja leta imajo Domovi svoja glasila, vendar je potrebno, da pridejo poročila tudi v Svobodno Slovenijo, od koder potem lahko črpajo raziskovalci vire za svoje ugotovitve. (Jasen primer je knjiga dr. Edija Škulja Letopis slovenskega glasbenega življenja v Argentini). Zato se priporočamo še naprej za poročila o lokalnih dogodkih, pa vesteh za rubriko Osebnosti, ki je ena izmed najbolj iskanih in prebranih rubrik.

Upamo in v hotenju nas vseh je, da bi te želje čim bolj sovpadale ali da bi jih znali v zadostni meri usklajevati.

Kaj pa Slovenci v diaspori?

Ko se te dni lomijo strankarska kopja (temu je bilo namenjena tudi izredna seja državnega zbora) ob vprašanju o upravičenosti, zakonitosti in ustavnosti referendumu za spremembo spornega člena, ki je omogočil izdatno povečanje števila slovenskih državljanov, je videti tako, kot da je to vprašanje srčika vseh naših domačih zapletov. Res je, da gre tudi za rešitev razmerja do pojma slovenskega državljanstva — zavedli smo se ga šele pred nekaj leti, ko smo spoznali, da smo samostojna država — vendar pa bi lahko imelo preveliko trošenje narodove energije ob zdajšnji napačno postavljeni dilemi tudi negativne posledice. Povzročilo bi, da bi iskanje odgovora zameglilo nekaj, kar je za razvoj našega naroda veliko pomembnejše: ureditev razmerja do Slovencev v diaspori, ki je razkrojena po vseh celinah sveta.

Čeprav nekateri viri trdijo, da živi zunaj meja naše domovine kakih 500.000 Slovencev, bi si upali trditi, da je število tistih, ki se čutijo Slovence in bi radi sprejeli slovensko državljanstvo, bliža številki 200.000. Vendar za urejanje tega razmerja števila niti ni pomembno, pomembnejše je spoznanje, da se naša dnevna politika teh Slovencev izogiba; drugače si namreč ne moremo pojasniti dejstva, da jim ni bil omogočen enak preprost in nezapleten postopek za pridobivanje slovenskega državljanstva. Kot da je v slovenski ustavi zapisano načelo, da lahko postanejo naši državljani samo tisti, ki so se prvega dne znašli na tleh dr-

žave Slovenije. Zato se samo po sebi ponuja vprašanje: ali je bilo treba pridobivanje slovenskega državljanstva za nekatere razvrednotiti samo zato, da bi nekaj strank dobilo svoje volilce, za druge pa ga tako zamotati, da se novim strankam zapre dostop do slovenskega volilnega telesa v diaspori? Menimo, da so oblikovalci slovenske dnevne politike svoj odgovor na tako postavljeno dilemo že povedali, saj opažamo, da se v času njihovega vodenja slovenskega razmerja do Slovencev v tujini, to občutno krha. Med matico in Slovenci v tujini zato nastaja čedalje večja razpoka; zapisano najlepše potrjuje predlog novega državnega proračuna, po katerem je Svetovni slovenski kongres ostal brez državne denarne podpore.

Zato menimo, da je nastopil čas, ko se morajo pogledi v Sloveniji na razmerje do Slovencev v diaspori razjasniti. Nevzdržno je namreč dejstvo, da ob dragem širjenju diplomatske mreže slovenski državljani, živenci v tujini, na naših državnih in območnih volitvah ne morejo sodelovati in glasovati za stranko, ki ji zaupajo. Zato bi bilo pametno, če bi namesto zdajšnjega trošenja energije raje poplačali svoj dolg tistim, ki se res čutijo Slovence in bi radi prispevali svoj delež k oblikovanju resnične slovenske demokracije. Ker tega zaradi ideoloških zavor ne bodo nikoli hotele urediti stranke, nastale iz nekdanje monopolne partije, morajo to storiti stranke slovenske pomladi.

Marcel Koprol - „Slovenec“

Zgodilo se je v Sloveniji

Božič v Sloveniji

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Alojzij Šuštar, senior evangeličanske cerkve Geza Erniš ter protohierej in paroh srbske pravoslavne cerkve Peran Boškovič so po skupnem srečanju v Ljubljani prek Televizije Slovenija izrekli božična voščila.

Božični dan je večina Slovencev preživela doma v družinskem krogu. Tako je na anketo Nedelja odgovorilo 85,7 odstotka vprašanih. Božiča ni praznoval le vsak dvajseti Slovenec (5,7 odstotka), nekaj pa jih je praznik tudi tokrat preživelo na delovnem mestu (1,8 odstotka). Na vprašanje, kaj vam pomeni božič, je dve tretjini (65,8 odstotka) Slovencev v omenjeni anketi menilo, da je to predvsem družinski praznik, slaba četrtina vprašanih pa je odgovorila, da je božič verski praznik (čeprav je pri zadnjem popisu tri četrtine ljudi izjavilo, da pripada krščanski veri).

Novi apostolski nuncij Svetega sedeža v Sloveniji nadškof msgr. Edmond Farhat je ob navzočnosti ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštara in sodelavcev založbe Družina predstavil v slovenščino prevedeno poslanico papeža Janeza Pavla II. ob tradicionalnem (že 29.) svetovnem dnevu miru — 1. januarja, ki je naslovljena Dajmo otrokom prihodnost miru.

Javno mnenje o neodvisnosti

Rezultati raziskav slovenskega javnega mnenja kažejo, da se je začetno navdušenje oz. razočaranje Slovencev o plebiscitarni odločitvi za neodvisno in samostojno Slovenijo od leta 1991 nekoliko spremenilo. Pred štirimi leti 47 odstotkov vprašanih ni bilo niti navdušenih niti razočaranih, do le-

tos pa se je število takšnih odgovorov znižalo na 36 odstotkov, malce več je tistih, ki so zdaj bolj navdušeni, nekaj malega pa je še bolj razočaranih, kot so bili pred leti. Z demokracijo je bilo leta 1991 zadovoljnih več kot 16 odstotkov ljudi, leto kasneje se je število teh povečalo za odstotek, nato pa je zadovoljstvo z demokracijo začelo upadati. Tako je bilo z demokracijo letos zadovoljnih le 14 odstotkov državljanov, lani pa le 12,2 odstotka. V petih letih pa se je različno gibal tudi ugled najbolj znanih politikov, ki so soustvarjali slovensko samostojnost. Tako je predsednik države Milan Kučan užival največji ugled doslej prav v letu plebiscita (90,8 odstotka), letos pa je „pristal“ na 73,2 odstotka; v istem petletnem obdobju je Dimitrij Rupel „padel“ s skoraj 40 odstotkov na 3,3 odstotka, Lojze Peterle pa s 26 na 13,7 odstotka. Janez Drnovšek in Janez Janša pa sta edina politika, katerih ugled se je od plebiscitnega leta, z „vmesnimi“ padci, letos povečal.

NATO v Sloveniji

V okviru sporazuma med Slovenijo in zvezo Nato o prehodu Natovih enot, ki bodo sodelovale v okviru operacije Ifor, čez slovensko ozemlje, je Slovenijo prečkal konvoj francoskih oboroženih sil. V konvoju, ki je prispel prek mejnega prehoda Skofije, nato pot nadaljeval prek Črnega kala do Kozine in najprej do mejnega prehoda Starod, kjer je tudi zapustil slovensko ozemlje, je bilo 27 vojakov, 11 tovornih in 1 terensko vozilo. Na podlagi omenjenega sporazuma se je v zadnjem času povečal tudi promet v slovenskem zračnem prostoru, ki so ga preletavala vojaška transportna letala predvsem od Jesenic prek Ilirske Bistrice in naprej v smeri proti BiH. Po STA

„Mir“ v Bosni?

Trenutno je končalo množično prelivanje krvi, čeprav Karadžić še vedno rožlja z orožjem. Evropa je skoro 4 leta obračala egoistično obraz v stran in če ne bi ZDA končno posegle več ali manj energično, bi se problem vlekel v nedogled.

V pred- in povojni bivši Jugoslaviji je bilo sožitje med tremi skupinami (Srbi, Hrvati in Muslimani) kar znosno navzlic Titovi improvizaciji muslimanske državnosti. Ti so v ogromni večini hrvaškega ali srbskega pokolenja, ki so pod pritiskom prešli v mohamedansko vero. Pravi Turki, ki so prevladovali v administraciji do poraza po Avstriji, so tedaj večinoma odšli nazaj v Turčijo. Vse tri skupine je družil tudi skupni jezik, ki bi normalno moral zelo zmanjševati napetosti. Ko pa se je začelo z ubijanjem in prisilnim preseljevanjem, je vedno večje sovraštvo in maščevanje privredlo do strašnega rezultata skoro 300.000 mrtvih, milijon ali več ranjenih in dva milijona etnično pregnanih.

Zmagovalca sta dva, tretji je dobil samo drobtinice. Najbolj si lahko mane roke Tudman. Poleg ostalega se je Hrvaška s silo otrsela krajinskih Srbov in s tem rešila

problem stalnega sprenevedanja. Srbi so se morali odpovedati svojim sanjam o Veliki Srbiji, a vseeno so dobili več kot bi jim po pravici pripadalo. Muslimanom je ostalo malo zadoščenje, da je Sarajevo glavno mesto hrvaško-muslimanske federacije. „Primi inter pares“ bodo pač bosanski Hrvati.

Kaj sedaj? Sedanje meje so problematične. Vsebujejo kar dva koridorja, kar me neprijetno spominja na gdanskega. Verjetno je, da bo ta status trajal dokaj časa. Ne morem pa se otresti misli, da bo ob prvi priliki prišlo do aneksije bosanskih Srbov z matično Srbijo, nakar bo morda sledila tudi hrvaška muslimanska federacija z matično Hrvaško.

Vulkan zaenkrat samo kadi, a v globinah vre lava, ki bi lahko pozneje ponovno bruhnila na dan. Upajmo, da do tega ne bo prišlo. To zavisí od političnega in ekonomskega stanja, predvsem pa od stalne pažnje vedno bolj enotno prepletane Evrope. Res prava sprava pa je zelo daleč, potrebno je veliko generacij. Grobovi bodo tulili še in še.

Danilo Žolgar

IZ PISEM

O gostovanju Logaškega okteta v Argentini

...Natanko pred meseci dni so se začele stekati zadnje ure našega bivanja v Argentini, med nadvse prijaznimi ljudmi, ki jih dotlej nismo poznali... Sinoči smo imeli vajo in spet smo bili z vami. Kdorkoli omeni Argentino, vpraša, kako je bilo, ali samo namigne: niste bili nekje zunaj? je že človek pri vas. Poprej nisem mogel razumeti, zakaj je bil zbor Musica viva tako prežet s spominom na gostovanje v Argentini, da je zgledalo že nekakšno pretiravanje — vse to navdušeno govorjenje o prekrasnih, čudovitih, prevzemajočih, neverjetnih, navdušujočih vtisih, dogodkih, toplih sprejemih itn. Zdaj vem, ker bi sam, če bi znal, enako navdušeno govoril o svojih doživetjih in dojemu nečesa, čemur rečemo Argentina. Zdaj vem tudi to, da ste ljudje tisti, ki ta dojem oblikujete z nezadržno slo po domačnosti, po ohranjanju svojega slovenskega jezika in kulture v najširšem pomenu te besede...

...Z gostovanjem je bilo povezanih kar nekaj medijskih nastopov. Že drugi dan po povratku je lokalna televizija pripravila daljši pogovor z menoj, v oddaji Logaški utrinki so ob tem pokazali tudi nekaj fotografij in posnetke iz Colona. Že naslednji petek smo snemali play back (sliko) za slovensko televizijo, nato sva v nedeljo s Petrom (Grom) „v živo“ pripovedovala na oddaji Po domače o našem gostovanju pri vas, predvajana sta bila tudi dva slikovna in tonska posnetka...

...Toliko stvari, kot se jih je zgodilo med tritedenskim bivanjem pri vas, se doma zlepa ne zgodi, tudi v mesecu, dveh ne. Pa če se tudi v pogostnosti dogodkov kažejo, se v intenzivnosti doživljanja ne morejo. Še enkrat naj poudarim: zaradi ljudi ne. Preveč smo vsakdanji, preveč zaverovani vsaksebi in preveč nas skrbi, kako si bomo priskrbeli dovolj materialnih dobrin, in premalo, kako

bomo pozorni do ljudi okrog sebe... Vsem še enkrat iskrena zahvala za gostoljublje, ki sem ga bil deležen iz vaših rok in src. Srčno upam, da se kmalu srečamo tudi pri nas, tako nam Bog nakloni! Lep zimski pozdrav v vroče kraje!

Janez Gostiša, Logatec

...Zahvaliti se moram za pozdrave in za vso skrb in ljubezen, ki so jo bili deležni naši pevci. Povedati moram, da so bili tako presenečeni nad vsem, da so rabili kar nekaj časa, da so prišli na svoj stari tir. Gromova dva sta pri nas rekla: „to se ne da povedati, to moraš doživeti.“

Hvala Bogu, da so videli sami, da niso tam „izdajalci“, kakor se je pri nas govorilo. No, samo toliko, tudi mi smo vam hvaležni za vse to...

M. Š., Logatec

...Obiskala sta me dva od Logaškega okteta. Vsa navdušena ne moreta prehljati Slovencev v Argentini. Osebnost sem izredno vesel, da je bilo tudi njim dano to, kar sem doživel pred leti, pa mi marsikdo ni verjel: pri vas ste bolj zavedni Slovenci kot smo doma. Vaše petdesetletno pričevanje je rodovitno, ker je prežeto z ljubeznijo...

L. Z., Hotedršica

...Kako bogatejši smo, odkar smo se vrnili iz Argentine: spoznali smo, kaj so naravnost nadčloveške moči, ki ste jih zmogli, da ste ohranili sebi in potomcem ljubezen do slovenstva, do Slovenije... Naj povem, da poskušamo kar se najbolj da predstaviti naša doživetja med svojci, znanci, prek časopisa in radia. Na koncertih s spremno besedo odslikavamo vašo voljo, moč in ljubezen — vašo resnico. Vem, da nikoli ne bo moč vsega povedati, vendar le razsvetljujemo temo, in to je pomembno: Ljudi navdušujemo za vašo ravnanja. Tega sem vesel!...

Marcel Štefančič, Logatec

Slovenka dobila državno priznanje

Argentinsko ministrstvo za kulturo in šolstvo je preko svojega tajništva za univerzitetne programe sklicalo natečaj za predlog raziskave, zakaj toliko študentov predčasno zapusti univerzo. Ta natečaj je vzbudil veliko zanimanje, saj je 22 univerz predstavlilo 33 predlogov in raziskav.

Zmagali so trije načrti, dva z Univerze v Mendozi in eden iz Lomas de Zamora. Vsak bo dobil 15.000 pesov za nadaljnjo delo. Eden od nagrajenih načrtov je bil delo ekipe Univerze iz Mendoze, ki ga vodi Slovenka prof. Vera Ašič Bajukova. Peda-

goginja na oddelku za svetovanje izbire poklica je Vera Bajuk, ki je predstavila svoj načrt: Pred dvema letoma so pričeli zasledovati delo 1.400 učencev na vseh petih fakultetah. Sedaj bodo ugotavljali, kako jim gre študij, zakaj so ga opustili oziroma prekinili. V posameznih pogovorih bodo ugotavljali vzroke oziroma posledice tega ravnanja.

Veseli smo, da je Vera Ašič Bajukova dosegla priznanje ter bo lahko še dalje raziskovala to perečo točko argentinske univerzitetne vzgoje ter ji k uspehu čestitamo.

Program SKD

Narodna sprava — Poprava krivic

SKD so zavzeli jasno stališče o revoluciji, o Slovencih, ki so se uprli komunizmu, o spravi in o popravi krivic ter vključili to tematiko v program stranke.

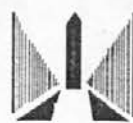
Slovenski krščanski demokrati (SKD) smo politična organizacija, ki želi z demokratičnimi sredstvi povezovati vse ljudi, ki v javnem in političnem delovanju sprejemajo temelje občeloveške vrednote in krščanski etos. Naš skupni cilj je, da na osebni in družbeni ravni dosežemo višjo duhovno raven in večjo materialno blaginjo.

Člen 110

Slovenski narod je bil grobo prizadet tako s fašističnim, nacističnim in komunističnim totalitarnim sistemom. Še posebno je komunistična partija pod vodstvom Kominterne začela v najtežjem času fašistične

okupacije krvavo revolucijo v letih 1941/45 in s tem povzročila med nami bratovsko vojno, ki se je končala z množičnim pobojem tistega dela Slovencev, ki so se komunistični ideologiji in revoluciji uprli.

V slovenskem narodu je zato potrebna sprava, do katere bo mogoče priti po potiskanja in ugotovitve resnice in na podlagi krščanskih vrednot priznanja in obžalovanja, dopolnjenega s popravilo storjenih krivic. Poprava krivic mora obsegati vse žrtve revolucije in z njo povzročene državljanske vojne do leta 1941 dalje in vse žrtve totalitarne oblasti do demokratičnih volitev leta 1990, obsegati mora vso škodo, tako osebno, na časti in dobrem imenu, kot moralno in premoženjsko zaradi izgube življenja, zdravja ali premoženja, obsegati mora tudi uradno odpravo vseh sodb in

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizec

In stopili smo v novo leto. Kaj nam bo prineslo? Na političnem področju gotovo precej razgibano delovanje, saj se vse suče tako, da napoveduje novosti v strankah, nova trenja, težko razmerje med opozicijskimi strankami, in mnogo nejasnosti v peronizmu, ki sicer vlada z lastno večino v kongresu, a ni vse zlato kar se sveti.

NAPADI IN UMIKI

Lahko bi rekli, da do pojava Velike fronte vlada dejansko ni imela problema z opozicijo. To se je sedaj spremenilo in v rožnati palači večkrat zaskrbljeno gledajo na politično polje, zlasti kar se tiče prestolnice in nekaterih predelov v notranjosti države. Da mesto Buenos Aires še nima svobodno izvoljenega župana, kljub temu da je reformirana ustava izrecno določala, da naj se te volitve izvedejo že leta 1995, je pripisati le vladnemu prepričanju, da njen kandidat nikakor ne more zmagati, še več, da bi peronizem znova dosegel komaj tretje mesto, in to neodvisno od kandidata, ki ga postavi.

Nespremenjeno pa je ostalo dejstvo in za leto 1996 kaže, da se bo ta snov nadaljevala, da so najbolj nevarne notranje težave, ko se tako trenje raznih skupin, kot določeni ideološki problemi, zoperstavljajo mirnemu razvoju dogodkov. To je najbolj opazno v razmerju med izvršno oblastjo in kongresom. Gospodarski minister je smatral za bistveno, da kongres še leta 1995 potrdi nove gospodarske in davčne zakone, ki bi predsedniku omogočili skoraj neomejeno oblast, kar se tiče davkov in nove „spremembe“ v državni strukturi. Celoten gospodarski program za to novo leto sloni na tej podlagi in v krogu okoli predsednika so popolnoma mirno računali, da s tem v kongresu ne bo zapletov, saj lastna večina v obeh zbornicah po desetem decembru, ko so nastopili novoizvoljeni poslanci, zagotavlja hitro potrditev vladnih želja.

Znova so se opekli. Dovolj je bilo, da je opozicija združeno zapustila zbornico, v vladnih vrstah pa so se pokazale nekatere luknje. Peronizem, kljub zvesti prisotnosti zaveznikov, ni mogel doseči lastnega kvoruma, ker so izostali njegovi lastni poslanci. Kateri „bolan“, drugi na potovanju, nekaj od njih, ki tvorijo neko uporno skupino (grupo Capricornio) in pa Mendoščan Sat, ki jo je pobrisal prej, ker se mu je pač tako zljubilo. In prav na tega se je potem znesla vsa nejevolja vlade, ki je morla podaljšati rok izrednega zasedanja kongresa in bo sedaj morala drugače organizirati vso zadevo, da bodo ti prepotrebni zakni končno potrjeni. Sat je postal grešni kozel in okoli njega so se zbrali oblaki jeze in tekle reke tinte, ne da bi se kdo v vladi sploh ob dejstvu, da bi tudi njegova prisotnost v kongresu ne zadostovala za potrditev vladnih

načrtov. Jasno je, da vlada raje govori o neodgovornosti enega, kot pa o odporu smih drugih, ki so izostali, ker mnogi njih ne soglašajo s predsednikom, ali imajo z njim stare račune.

Nekaj dni za tem se je Menem po svetu maščeval, ko je v že potrjeni zakon o proračunu vložil svoj veto kar deset različnih točk. V glavnem je šlo izredne pošiljke fondov nekaterim provincam, pa tudi za neke dodatne fondove opremo oboroženih sil. Ta veto je seveda svetoval gospodarski minister Cavallo, ki je zvesti čuvár državnih denarcev. Prav tako je Menem že napovedal, da bo vložil svoj veto v zakon, ki predvideva zvišanje davkov na cigarete. Ti novi davki na cigarete naj bi tvorili poseben fond, katerega smisel bi bila socialna podpora.

Prazniki ob koncu leta so, vsaj za neke dni, vnesli mir v to razmerje, precej napet med vlado in kongresom. Medtem pa vlada slavila dejstvo, da je inflacija bila preteklem letu ena najnižjih na svetu. Japonska je posekala Argentino. 1,6% inflacija daje vladi zadosti kisika, da vsaj prve mesece novega leta mirno pripravlja načrte za bodočnost.

Še enkrat pa naj poudarimo, da je inflacija tudi grenak sad recezije, ki priveda izredno najnižje socialne sektorje, katere muči tudi huda brezposelnost. V tem področju je nastala nova polemika med vlado in opozicijo; vlada trdi, da je brezposelnost padla vsaj za dva procenta, opozicija pa, da je ostala na že znanih 18 procentih, če se ni še povečala. Kdo ima prav?

Medtem ko inflacija ostaja v meji 1,6%, pa so nekateri finančni krogi, kljub mehiški krizi, želi izredne sadove na bonu Državni boni Bocón so nosili tako visoke obresti, da je kar že prava sramota. V pretekli so prinesli letni dobiček v višini 61,9% dolarjih pa 28,9%. Kdo se končno okoristi tem? Ljudje gotovo ne, in to je ena izmed velikih tragik sedanje družbe.

NOVO SORAZMERJE

Težak socialni položaj pa prinaša tudi nove skrbi. Ob koncu leta se je znova sesel svet, ki ga tvorijo zastopniki vlade, sindikatov in podjetnikov. Na tem zborovanju so zlasti predstavniki delavstva zahtevali nekoliko več socialnega čutenja. Izrazilo so prosili, naj se za odpuščene državne delavce, ki jih je vedno več na cesti in v boju še več zlasti po provincah, ustvari poseben fond za podporo brezposelnim. Njegov sindikalist je enostavno dejal gospodarskemu ministru: „Saj vas manj stane ta fond kot pa pošiljati žandermerijo gasit socialne požare.“

Zadeva socialnih izbruhov vedno povstaja na obzorju kot resna nevarnost. Mendozi se govori o kakih 5.000 uslužbenic, ki jim ne bodo obnovili pogodbenega dela. V Córdoba enako. V provinci Buenos Aires teče huda polemika med vlado in sindikatom uslužbencev, ker se govorijo tisočih in tisočih odpuščenih. Kako naj se tako niža brezposelnost. In kje je tisto 300.000 novih delovnih mest na leto, ki je obljubljal Menem med volilno kampanjo?

Zato se tudi opozicija pripravlja, meni, da je sedaj nastopila njena ura. A je treba upoštevati, da sedaj opozicija ni rita dve stranki: razdikalizem in Solidarna fronta. V fronti, ki je doslej rastla zlasti na račun radikalizma se zavedajo, da je to konec, odkar radikale vodi Terragno. Raje se sedaj lahko le še na račun peronizma. Zato je prišlo do sprave med Bordonom in Alvarezom; še več: sumijo, da je bila vladna spletkarja približanje Ortege in Bello.

(Nad. na 6. str.)

RAST XXIV

Lepa si zemlja slovenska

Oj zdaj gremo...

Končno vendar. Po vseh pripravih, pričakovanjih, sestankih, vajah je prišel dan, ko je RAST XXIV odpotovala v Slovenijo. 21. julija smo se zbrali na letališču Ezeiza. Lepo smo se poslovili od naših staršev, profesorjev, prijateljev in znancev. Spremljala sta nas prof. Alenka Magister in Stanko Jelen. Med vožnjo smo prepevali, igrali karte in se pogovarjali do pozne ure. Vesel sem bil tisti dan, ker sem vedel, da bom končno spoznal domovino svojih starih staršev in videl veliko lepih krajev te čudovite dežele. Ko se je letalo „Adrije“ bližalo Sloveniji, smo postali pozorni in skozi okenca se nam je pokazala čudovita pokrajina. Na zeleni poljani so raztresene vasi in skoro na vsakem gričku stoji cerkvica, kar je za nas, ki živimo v Buenos Airesu, nekaj posebnega. Na letališču Brnik smo stopili na slovensko zemljo. Pozdravi-

To so oni, naša žlahta. Prvi večer sem prešpal v Ljubljani; drugi dan smo se odpeljali na Dolenjsko, k teti. Pot je lepa. Nizki griči se raztezajo okrog. Vse je zeleno, kmalu smo zagledali reko Krko. Vsaka vasica ima posebno lepoto, na oknih so rože. Težko mi je bilo, ko sem se poslovil od domačih. Rad bi še ostal. Zdelo se mi je, da me poznajo že od malega; čutil sem, da sem njihov.

Druga dijakinja piše: Sorodniki so bili zelo gostoljubni in prijazni. Peljali so me na razne izlete. Nikoli ne bom pozabila na sprehod s kolesom. S teto sva tisti dan prevozili okrog 20 km. Razgled je bil prekrasen. Ob poti sem občudovala znamenja, kapele, kozolce in rože. Ko sva prišli do reke Save, sem bila zelo začudena. Ni isto videti resnično reko, kot pa da jo vidiš na sklikah, zemljevidu. Približali sva se obrežju in takrat sem prvokrat pomočila roke v slovensko reko. Bilo je imenitno.

Prvih pet dni sem preživela pri sorod-

RAST je „zavzela“ Aljažev stolp.

li so nas dr. Peter Vencelj, prof. Matjaž Puc, prof. Pavlinka Korošec Kocmur in Boštjan Kocmur.

Oj hišica očetova. Bil sem ganjen, ko so nas sprejeli naši sorodniki. Ljudje, ki sem jih poznal samo po slikah, so bili poleg mene.

nikih v Celju. Zelo lepo so me sprejeli in veliko mi pripovedovali o življenju mojega starega očeta.

Dijak omenja. Sprejeli so me sorodniki. Spoznal sem Moravče, kjer se je rodil moj oče. Pokazali so mi tudi mamino rojstno hi-

Bariloče

Miklavževanje

V soboto, 9. decembra nas je zvečer obiskal Miklavž s svojimi angeli in parklji. Prišel je seveda v Planinski stan, kjer so ga pričakovali otroci in odrasli. V svojem nagovoru je spodbujal otroke k pridnosti, pozival pa je tudi članstvo, da aktivno sodeluje pri dveh večjih društvenih pobudah: zaključek prizadevanj za kočjo na Cerro Capilla, ki je srečno dovršena in začetek dela za povečanje Stana, našega doma.

Razdeljevanje daril je trajalo kar precej časa. Kot je že tradicija, so bila vsa darila enaka in vsak otrok je dobil isto pecivo in čokolado.

Miklavževanje je organizirala slovenska šola in vsem, ki so se

zato prizadevali je treba izreči priznanje, saj traja Miklavžev obisk v Bariločah že trideset let, pa slišimo, da se ta lepa navada zdaj tudi v Sloveniji opušča.

Pri jezeru Mascardi je bila tudi razdelitev nagrad 40. smučarskih tekem. Na vrhu sta Blaž Razinger s pokalom Jožeta Polega in Andrej Arnsšek. Zadaj stojijo Martin Jerman, Dinko Bertonec, dr. Vojko Arko, Romana Bertonec in Veronika Grohar, spredaj pa otroški smučarski naraščaj.

šo. Sedaj čutim, da imam slovenske korenine.

Bela Ljubljana. Naša skupna pot se je začela v petek 28. julija. Po petih dneh bivanja pri sorodnikih smo se zbrali v Škofovih zavodih Štula 23 v Šentvidu, kjer je bil odslej naš dom. Še isti dan smo se z mestnim avtobusom odpeljali v Ljubljano. Po stari argentinski navadi je bil avtobus „naš“, saj smo ob spremljavi kitar navdušeno peli, potniki pa veselo brundali. Obiskali smo nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, ljubljanski Magistrat in si ogledali Ljubljanski grad. Po vsem tem „delu“ smo fantje pešali v Rožno dolino, kjer smo igrali nogomet.

Nebesa pod zemljo. Bil je lep, rahlo oblačen, skratka običajen slovenski dan. Z RAST-jo smo se pripravljali, da gremo na Kras, pogledat Slovenijo z rahlo drugačne strani — od znotraj. Mnogo ljudi bi morda trdilo, da je slovenska zemlja majhna; pa je res, da jo je skoraj še enkrat toliko pod zemljo — v prelepih kraških jamah.

Pravzaprav smo se namenili ogledati dve izmed najlepših in najdaljših slovenskih jam, Postojnsko in Škocjanske jame. Spremljal nas je prof. Matjaž Puc, ki nam je

veliko povedal o tem kraškem pojavu. V Škocjanskih jamah smo bili presenečeni nad velikostjo in prostornostjo jame, ki lahko nastane pod silno močjo deroče reke. Škocjanske jame združujejo oboje — prelepe kapnike in ogromne dvorane ter podzemne kanjone. Človek se počuti tako majhnega in neobglenega, ko stoji nekje med deročo reko in velikanskim stropom.

V Postojnski jami je bilo vse skupaj malo drugače. Te jame so dobesedno ena izmed glavnih slovenskih turističnih zanimivosti in so temu primerno tudi urejene. Po podzemskih rovih je speljana ozkotirna železnica, ki ima dobre in slabe lasnosti. Omogoča nam, da vidimo dosti več jame, kot bi jo sicer lahko, odvzame pa možnost, da bi ogledali vse te kraške lepote bolj od blizu.

Po ogledu kraškega sveta smo lahko videli, da slovenska zemlja ni lepa samo od zunaj, ampak tudi če jo pogledaš od „znotraj“. Čeprav so se po verovanju staroslovencev v jamah skrivali razni demoni in čarovnice, sedaj vemo, da se v jamah lahko skrivajo tudi „nebesa“.

Ogledali smo si tudi Predjamski grad in slišali njegovo slavno zgodovino.

BOŽIDAR FINK

MI IN SLOVENIJA (5)

Država v sebi in pred svetom

Da se nam Slovenija še bolj odkrije kot vredna, da jo sprejemamo za svojo duhovno domovino, kljub napakam in ne povsem povoljnemu odnosu do nas, spomnimo, da je s svojim imenom stopila v svet. Svetovna javnost jo sprejema medse, uživa ugled najuspešnejše med državami v prehodu. Priznava se ji spoštovanje človekovih pravic, čeprav gre popravljanje starih krivic prepočasno in se še vedno dopuščajo žalitve časti in dobrega imena nekdanjih nasprotnikov revolucije in njej sledečega režima. Formalno priznanje ima slovenska država približno od 160 držav, redna diplomatska predstavništva pa vzdržuje pri kakih 35 tujih državah in mednarodnih forumih. Vse pomembnejše svetovne sile, razen Kanade in Japonske, imajo v Sloveniji redne diplomatske misije. Slovenijo prizadeva pomikanje strokovnih diplomatskih moči. V Jugoslaviji je v skupnem številu diplomatskega osebja Slovenija imela le nekaj nad dva odstotka, čeprav je po prebivalstvu pomenila osem odstotkov in je njen delež

pri skupnem izvozu dosegal do petindvajset odstotkov. Zato ima težave pri napolnjevanju mest na ministrstvu in v zunanji službi in si mora pomagati s pogodbenimi diplomati.

Slovenija uživa polno članstvo v Organizaciji združenih narodov z vsemi njenimi stranskimi organi, v Svetu Evrope, Komisiji za evropsko varnost in sodelovanje, Mednarodnem denarnem skladu in Svetovni banki, Srednjeevropski pobudi in drugih ustanovah. Sprejeta je bila v Partnerstvo za mir pri NATO, ima trgovinski sporazum z Evropsko zvezo, v prihodnjih mesecih bo postala članica Srednjeevropske skupnosti za svobodno trgovino (CEFTA) in je pogosta gostiteljica konferenc in srečanj mnogih mednarodnih vladnih in nevladnih ustanov. Uživa dokajšen ugled v svetu zaradi politične stabilnosti, in temu očitno pomaga tudi prisotnost krščanske demokracije v vladni koaliciji. Ni pa dvoma, da bi bila Slovenija še bolj sprejeta, če bi ne zasedali predstavniških mest v najvišjih državnih organizmih ljudje iz prejšnjega sistema.

Zunanji opazovalci priznavajo Sloveniji, da je tudi gospodarsko najbolj razvita med državami v prehodu. Domači bruto proizvod na prebivalca dosega že 7.000 USD in leta 1994 je bila gospodarska rast pet in pol odstotna ter se za leto napoveduje skoraj sedemodstotna. Trgovinska bilanca Slovenije je dokaj uravnotežena in devizne rezerve presega njen javni dolg. Tako se je pokazalo, da ni bila utemeljena nekdanja bojazen, da se Slovenija ne bi mogla samostojno vzdrževati. Tudi strahovi pred zunanjo ogroženostjo niso bili upravičeni.

V razmišljanju o našem odnosu do Slovenije naj ne bo odveč, če predstavimo povzetek misli in predlogov, ki so bili dve leti po osamosvojitvi izrečeni na posvetu zunanjih predstavnikov slovenske države ob načrtovanju zunanje politične strategije. Ta poseg je hotel predstaviti stališča tukajšnje slovenske emigracije o tem, kakšno državo si želimo in kako naj se uvršča v novi svetovni scenarij, da ji bo priznan pomen kar najbolj upoštevne partnerja. Predlogi so bili v kratkem naslednji:

Svet predvsem ne bo s Slovenijo dovolj računal, če bodo njene notranje sile razdrobljene in če se ne bo izrecno odpovedala hipotekam komunistične preteklosti. Za to je treba, da se odpravijo moralni in materialni krivični nasledki starega režima,

izbrišejo njegove reminiscence in razvrednotijo simboli. S tem bodo šele dani pogoji za narodno spravo in za oblikovanje edinstva v svobodni različnosti.

Slovenija mora imeti dolgoročno začrtano zunanje politično linijo, brez toge ideološke pogojenosti in s prilagodljivostjo trenutnim situacijam. Z jasno linijo se bo utrjevala moralna istovetnost države in krepilo zaupanje vanjo.

Slovenija naj bo potem odprta za svet in prisotna v svetu. Zapiranje dotoka idej in izraznih sredstev prizadeva domačo skupnost, ker jo ovira v rasti in ji onemogoča nastopanje pred svetovnim okoljem, ki naj bo živo in kar najbolj konkretno.

V mednarodnih odnosih naj bo Slovenija prijazna država, pripravljena za pogovore in dogovorno iskanje rešitev. V konfliktih z močnejšimi naj bosta njeno odločanje in tehnika v odnosih previdno prožna. Pri izbiranju oseb za zunanja predstavništva naj se poleg strokovnosti upošteva tudi kulturna in osebnostna izoblikovanost.

Slovenija naj bo tudi gostoljubna država. Razen tujskoprometnih možnosti ima tak naravno-pokrajinski in tudi geopolitični položaj, da lahko prevzema pomembno vlogo gostiteljice političnih, gospodarskih, znanstvenih in duhovnih srečanj ter umetniških prireditev.

Veronika Vivod

GOR ČEZ IZARO... (1)

Poročilo štipendistke KKZ na Koroškem za mladino v Argentini

Pri nas na Koroškem navada je ta...

Zvedela sem za štipendijo, ki jo je nudila Krščanska kulturna zveza na Koroškem za učitelje in vaditelje v Argentini, ko je bila objavljena v tedniku Svobodna Slovenija. Zanimala me je ponudba in ker sem še s svežo diplomom v roki razpolagala s časom, sem predstavila curriculum vitae svojega dela v slovenski skupnosti in njenih organizacijah predstavnikom Zedinjene Slovenije skupaj z Lučko in Janijem Dobovškom. Sprejeli so našo prošnjo in tako sva se z Lučko znašli 24. julija 1995 pred Mladinskim centrom „Rebrca“ na Koroškem, ko se je začel „Teden mladih umetnikov“.

Polno otrok se je zbiralo že zgodaj zjutraj in z nasmejanimi obrzi pričakovalo na začetek programa. Prišli so iz vseh krajev Koroške! V dvorani so se razdelili v skupine po letih, potem pa na značke napisali svoja imena. Zbirali so nato ustrezna imena za skupine. Tako je bila že pred koncem dneva dvorana-jedilnica okrašena s plakati, v katerih je stalo napisano in narisano ime skupin.

Vsaka skupina je imela tudi obveznosti za sožitje: pripravljanje in pospravljanje miz, pometanje dvorane in stopnišča, čiščenje vrta, brisanje posode... vse je bilo določeno na plakatih poleg dvorane. Poleg tega pa so bili še drugi: za fuskontrolle, za nočne programe in za odmeve pozitivnih in negativnih vtisov, kar so otroci hitro napolnili. Seveda je bilo več pozitivnih! Najbolj pa je bila zanimiva fuskontrolle! Kaj naj bi to bilo? Hitro so mi pojasnili, da je to kontrola nog. Vse mi je bilo jasno, ko so zvečer vadiitelji pregledali čistočo otroških nog in se obenem malo pošalili in tako umirili otroke za spanje.

Čez dan je bil program sledeč: po končanem zajtrku in gospodinskih obveznostih so otroci po skupinah „obiskovali“ umetnike, vsakega v njegovi vrsti. Ti so otroke vodili pri ročnih delih z glino, v obdelovanju in rezljanju kamna, v izdelovanju lutk, v risanju z voščenimi barvicami in akrilnimi barvami. Manjkalo ni plesa in živahnega petja. Tako kot otroci

sadila dobro voljo in veselje vedno in povsod! Anica je kuhala in skrbela za naše nenasitljive želodčke in pazila, da ni nikjer ničesar manjkalo, da je bilo vse na svojem mestu in nas tudi cukrala s pecivi! Vedno nam je bila v moralno podporo in pomoč! Polde je še posebej skrbel za naju. Letos je bilo ogromno vpisanih otrok in ni bilo prostora za naju na Rebrci. Spali smo v župnišću in Polde naju je vsak dan zgodaj zjutraj peljal gor na Rebrco in zvečer nazaj. Pazil je naju kot rudar na dragoceni kamen! Peljal naju je na izlete, skupaj smo navijali za Slovenski atletski klub, ko so igrali nogomet. Bil je najin varuh, kjerkoli smo bile. Mladinski center na Rebrci je čisto njegova zasluga. Ta komenda je prej spadala k župnišću in ko je bil Polde nastavljen za župnika v Železni Kaplji je ta prostor spremenil v krasni grad! Grad, ki je vedno gostoljuben do otrok, mladih in vseh dobrih in poštenih ljudi!

Zanimivi in zabavni so bili večeri! Rotativne igre na prostem, predstavitev mariborskih lutkarjev z igro „Concerto grosso“, procesija z baklami, ples, pižama party, iskanje zklada, modna revija, petje.

Komaj smo se zavedli že je bila sobota! Starši so prišli po otroke in skupaj smo se napotili v cerkev. Tam smo bili pri zahvalni sveti maši in po končani božji daritvi so razdeljevali „Rebrski časopis“, kamor so otroci pisali svoja poročila in vtise, intervjuje, horoskope, nasvete. Časopis je bil opremljen s slikami in risbami, ki so lepo potrjevale vse, kar je bilo napisanega!

Vse umetnine so bile razstavljene, da so jih lahko starši in sorodniki opazovali! Koliko stvari se lahko naredi v kratkem času! Glavna predstava je bila v plesni sobi, kjer so otroci pokazali, kaj so se naučili v plesu, predstavili lutkovni igrice „Sneguljčica“ in „Tri prešički“. Seveda na petje niso pozabili! Vse je je potekalo kot v teatru. Na koncu se je Polde zahvalil vsem, ki so pripomogli, da se je ta teden lahko tako lepo izvrši! Otroke je pohvalil za ubogljivost in pridnost, umetnikom pa dal svoje priznanje, da so žrtvovali svoj čas za tako odgovorno delo. Ni pozabil na „Bodenperso-

Lučka in Veronika Tomazin.

sva tudi z Lučko „romali“ od ene postaje do druge. Naučila sem se tako veliko novega! Odvisno od vsake stroke so umetniki izbirali način dela: nekateri so posvetili celi teden eni sami umetnini, drugi pa so vsak dan naredili novo.

Otroci so bili vedno zaposleni in jim ni moglo biti dolg čas. Včasih je že kdo pogrešal mamico, pa smo ga hitro potolažili, saj vzdušje ni prav nič pomagalo, da bi se kdo kislo držal in bil slabe volje. Za te stvari sta še posebno skrbela Anica in Polde, ki sta

nal“ (v katerega sva spadali medve), da smo pazili na otroke v prostem času. Na koncu se je zahvalil še Anici in g. Nužetu, ki potom KKZ skrbi, da se lahko take prireditve vsako leto izvajajo.

Grad je ostal kar osamljen brez otroškega življenja in vrisča! Ostal nam je enkratni spomin zapečaten v srcu! Poleg vsega, kar sva se naučili, so nam ostali stiki z mladimi Korošci: dolgi večeri ob svečah na verandi, pesem za pesmijo ob kupici piva ali vina, pogovori, smeh za smehom... Sijajno!

Miklavž prihaja

Nebeški zbor.

Sv. Miklavž in spremstvo.

Parkelj, hudiči, nebodijhtreba — ali kakor jih že hočete imenovati...

Umrli Stane Pleško

Slovenec, 28/12/1995

V torek, 26. decembra, je v Torontu v Kanadi umrl Stane Pleško.

Rodil se je 30. aprila 1923 v Kozarjah pri Ljubljani (občina Dobrova). Osnovno šolo je obiskoval na bližnji Brezovici, meščansko pa na Viču. Po dveh letih dela v opekarni je bil sprejet na učiteljske v Ljubljani, ki ga je končal leta 1945. Julija 1942 so ga aretirali Italijani in odgnali v internacijo v Treviso in Padova. Januarja 1943 so ga izpustili in takoj se je pridružil vaški straži na Brezovici. Po italijanski kapitulaciji se je pridružil domobrancem v Dobrovi, kjer je ostal do

konca vojne. 9. maja 1945 se je z 19. četo umaknil na Koroško, od koder je bil vrnjen 28. maja. Zaprt je bil v Škofji Loki, nato pa v taborišču v Sentvidu. Od tam mu je skupaj z bratom Doretom 22. junija 1945 z drznim skokom prek ograje uspelo pobegniti. Sledila je štiriletna kalvarija skrivanja. 28. junija 1949 sta z bratom prek Olševe pobegnili v Avstrijo, od tam pa oktobra 1950 odpotoval v Kanado.

Čeprav je živel trdo emigrantsko življenje, je ves čas pisal. Že leta 1953 je izšla njegova pričevanjska knjiga *Mimo smrti* v (Nad. na 5. str.)

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — V 69. letu starosti je umrl slovenski pesnik in prevajalec Lojze Krakar, avtor liričnih pesmi, pesmi za mladino in literarnozgodovinskih spisov ter glasnik modernistične poezije. Leta 1977 je prejel Prešernovo nagrado. — V 86. letu pa je umrl skladatelj Marijan Lipovšek, rektor, glasbeni urednik, publicist in prevajalec, ustanovitelj Edicij Društva slovenskih skladateljev, direktor Slovenske filharmonije, nestor slovenske resne glasbe in koncertni pianist.

LJUBLJANA — Akademski pevski zbor Tone Tomšič je na Festivalu mešanih zborov Crystal Chor v češkem Novem Brdu tekmoval z devetimi zbori s Češke, Madžarske, Poljske, Latvije, Italije in Slovaške in zasedel prvo mesto. Zapel je obvezno skladbo A. Brucknerja Ave Marija, nato skladbe Hasslerja in Mendelssohna ter mladega slovenskega študenta kompozicije Ambroža Čopija. Kot obvezno ljudsko skadbo je zapel Pesmi od ljubezni in kafe-ta Alda Kumarja.

LJUBLJANA — Svetovno nogometno združenje FIFA je na zadnji svetovni lestvici postavilo Slovenijo na 71. mesto. S tem je v primeri z lestvico izpred enega meseca slovenska reprezentanca napredovala za celih deset mest. (Prvo mesto zaseda Brazilija, drugo Italijo, tretjo Nemčija; Argentina je na sedmem mestu).

SLIVNIŠKO JEZERO — Občina Šentjur pri Celju je popravila skoraj tri kilometre ceste ob Slivniškem jezeru. Ni pa predvidevala tega, da v času parjenja prečkajo cesto žabe. Društvo Radoživ je zahtevalo, da se umestijo cevasti prehodi zanje in je tudi uspelo, saj je ministrstvo za okolje prispevalo potreben denar za postavitev okoli trideset prepusnih kanalov. V prejšnji pomladi so člani Radoživa ročno prenesli čez cesto okoli tri tisoč žab.

LJUBLJANA — Mobilni telefoni Mobitel so v območju Ljubljane začeli s poskusnim sistemom digitalne mobilne telefonije. Ko bodo mogli uvesti sistem za celo Slovenijo, se bodo mogli včlaniti tudi v mednarodno organizacijo za mobilno telefonijo s sedežem v Dublinu.

LJUBLJANA — V Frankfurtu je bilo zasedanje Evropske akademije znanosti in umetnosti. Na zasedanju je predsednik SAZU akad. prof. France Bernik dobil naslov Legatus Sloveniae in s tem bil uvrščen v širše vodstvo Evropske akademije, skupaj z dosedanjimi legati Italije, Španije, Grčije, Madžarske, Švice in Belgije.

BLEJ — Petič so se zbrali člani slovenskih združenj svetovalcev za telefonsko pomoč v stiski. V Sloveniji je trenutno deset telefonov za pomoč v stiski; za telefonskimi številkami skuša pomagati okoli sto petdeset sodelavcev.

MOST NA SOČI — Soški hidroelektrarni Doblar in Plave bodo prenovili in s tem bosta delali s podvojeno močjo. Istotčasno bodo iz akumulacijskega jezera odstranili mulj in gramoz. S tem bodo v nekaj letih v povprečju jezero odstranili za štiri metre. Z muljem bodo sanirali kmetijske površine na Modrejskem polju in na Pelancah, saj v mulju niso našli težkih kovin ali drugih strupenih snovi.

LJUBLJANA — Triglavski narodni park je bil pred kratkim na tem, da ga črtajo iz mednarodnega registra narodnih parkov. Razlog je bil lov, tudi komercialen, ki je dovoljen v njem. Vodstvo parka se izgovarja, da je odstrel po eni strani „biološko“ nujen, po drugi pa nujnost prihaja iz potrebe po denarju, ker da od republiške blagajne ne dobijo dovolj sredstev za delovanje. Iz enih ali drugih razlogov pade na Triglavskem parku na leto povprečno dvesto gamsov (v petih letih so jih ustrelili 1.039). V celi Sloveniji pa so v zadnji sezo-

ni lovci pobili več kot 2.000 gamsov.

LJUBLJANA — Direktor ljubljanske Opere in baleta Slovenskega narodnega gledališča Darijan Božič zagovarja petje opere v slovenskem jeziku: „Slovenci imamo svojo državo, državni jezik. Ne vem, zakaj bi peli v drugih jezikih, v spakodranščini in slabi dikciji. V tem pogledu sem nacionalist: če imamo svoj jezik, ga imamo. Poleg tega je opera zgodba. Stik med odrom in avditorijem se s tujim jezikom izgublja. (...) Če se slovenski pevec nauči italijansko za slovenski denar, zakaj se ne bi hrvaški za naš denar slovensko. Slovenska opera bi morala biti zgled za slovensko petje.“

LJUBLJANA — Skupina Kameleoni je bila pred tridesetimi leti na vrhu glasbenega priljubljenosti. Po tolikem času so se člani spet zbrali, posneli na ploščo nekdanje uspešnice pa še eno z novimi skladbami z naslovom za vse generacije. Po Sloveniji so pripravili nastope in večinoma napolnili dvorane.

VARŠAVA, Poljska — Dveinpolurni program na poljskih tv ekranih je bil posvečen Sloveniji. Na Poljskem je precejšnje zanimanje za slovenske izkušnje v procesu tranzicije v tržno gospodarstvo in demokracijo, pri problemih lastninjenja in pri povezovanju z Zahodom.

LJUBLJANA — Podjetnika Sandija Grubelića (47 let) so obsodili na sedem let zapor, nato pa na izgon iz države za pet let (je hrvaški državljan). Obsodili so ga za goljufijo 30 milijonov nemških mark, ki jo je prizadel 4.806 najemnikom avtomobilov po pogodbah lizing (plačevanje najemnine, ki se lahko vsteeje v kupno ceno). Dokazali so mu, da od vsega začetka ni imel namena ne dobaviti avtomobilov ne vrniti denarja.

LENDAVA — Že štirideset let izhaja tednik Nepujsag, namenjen članom madžarske manjšine v Sloveniji. Naročnikov je okoli dva tisoč, ki predstavljajo polovico madžarskih ali narodnostno mešanih družin v Pomurju.

DRAGOMLJE — Na območju treh hektarov, po katerem naj bi tekla avtocesta, so odkrili več bronastih izdelkov, ki po mnenju strokovnjakov spadajo v pozno bronasto dobo (med 1300 in 800 let pred Kr.).

MARIBOR — Predstavniki mesta Sarajeva so na obisku v Mariboru izjavili, da je Slovenija glede na število prebivalcev doslej poslala Bosni in Hercegovini največ pomoči. Delegacija se je v Mariboru zanimala za pomoč pri popravilu avtobusov mestnega prometa in za dobavo zabojujnikov za smeti.

LJUBLJANA — „Potujoča cesta“ imenujejo oprtni vlak, ki vozi med Budimpešto in Ljubljano. Vlak prevaža tovarnjake in s tem olajša promet po slovenskih cestah, obenem pa tudi ni potrebno plačevati cestnih taks. Organizatorji so še kar zadovoljni s prometom, saj je vlak zaseden 75 odstotkov. Ko bodo dokončali nekatera dela pri povečanju tunelov na železniški progi, bo vlak peljal do Sežane. — Oprtni vlak med Ljubljano in Münchnom pa je bil v povprečju zaseden 63 odstotno.

PTUJ — Učni center slovenske vojske bodo preselili iz ptujske vojašnice, vanjo pa bodo naselili ptujsko gimnazijo, zavod za vrstvo naravne in kulturne dediščine, arheološki muzej in druge humanistične dejavnosti. Prvotno so vojaški center mislili preseliti v Kidričevo (Strnišče pri Ptuj), kjer ima vojska okoli 40 hektarov veliko zemljišče s skladišči. Zadnje čase pa je vojsko začelo zanimati Apače na Dravskem polju. Ker mora za svoje namere najprej doseči blagoslov lokalnih občinskih oblasti, jih snubi z uporabo nekaterih objektov (športna igrišča, bazen) vojaškega učnega centra in z možnostjo novih delovnih mest.

Osebne novice

Poroka: V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi sta se 11. novembra 1995 poročila Miha Stanko Vilfan in Dra. Juana Sassi.

Novoporočencema naše čestitke!

Rojstvo: V družini Cirila Oblaka in Metke roj. Magister se je na božični dan 25. decembra 1995 rodila hčerka Pavla Martina.

Iskreno čestitamo!

Krst: V nedeljo, 10. decembra, je bil krščen v cerkvi Marije Pomagaj Martin Aleksander Žagar, sin Danija in ge. Marjete roj. Gerkman. Botri sta bili ga. Rezka Baccaro roj. Gerkman in cont. Veronika Petelin roj. Žagar.

Čestitamo!

Osemdesetletnik: 1. januarja je izpolnil 80 let Stanko Marinček, soustanovitelj in neutručen član Slovenskega doma v San Martinu. Vsi rojaki iz okraja mu iskreno čestitamo in želimo zdravja ter zadovoljstva v krogu domačih. Naj ga božja Mati še naprej varuje in ohrani še dolgo med nami!

Slovenska Pristava

Zaključek šolskega leta Peršernove šole

V nedeljo, 3. decembra, proti večeru so se v dvorani na Pristavi zbrali vsi, ki spadajo k šoli dr. France Prešeren, da se poslovijo od letošnjega šolskega leta.

Prvi del je bil posvečen nastopom otrok. Najmlajši iz vrta so ponazarjali zgodbo o rački, ki so jo recitirali njihovi starejši vrstniki. Prva razreda sta zapela glasbeno zgodbo Lunin festival, delo skladatelja Janca Bitenca, ki je pred kratkim praznoval svojo 70-letnico. Tretji in četrti razred sta nastopila z recitacijo pesmi o sreči in zaplesala ples v slikovitih narodnih nošah. Najvišja razreda sta na odru dramatizirala obisk argentinskih fantov v gostilni v Sloveniji in hodomušne zaplete ob dvoumnem dvojezičnem razgovoru. Drugi prizor je ponazarjal, kako otroci gledajo na slovensko šolo: nekateri si jo želijo, drugi je ne marajo, tretji ne morejo... Za konec pa je otroški zborček zapel več pesmi, ki so se jih naučili na pevskih vajah z Mojo Jelenc. Vse pevske točke je spremljala na klavir Anka Gaser.

Drugi del je bil formalni zaključek oziroma poslovičev. Vsak konec leta zapusti šolo nekaj otrok, ki vstopijo v mladostna študentska leta. Osmi razred je zapustilo šest učencev: Nadja Kogovšek, Niko Stariha, Pavel Klemenčič, Cecilija Jelenc, Martin Kogovšek in Danijel Kocmur. Voditeljica Mija Markež je orisala vsakega posebej in pokazala na njegove vrline, se poslovila od njih in jim položila na srce prošnjo, da se ne oddaljijo od slovenske skupnosti. V spomin jim je podarila lično darilce.

Nato so učiteljice Helena Zarnik, Veronika Vivod, Monika Kenda, Nadi Grohar in Mija Markež razdelila spričevala, najmlajši iz vrta pa so iz rok Irene Zarnik in Sonje Zarnik dobili v spomin lično torbo z risbami, ki so jih med letom naredili.

Tretji del je bil namenjen prihodu sv. Miklavža. Da je bil sprejem še slavnější, so otroci v prizorčku zaigrali in zaplesali kot mali angelčki in hudički.

Sv. Miklavž je pozdravil in obdaril otroke in učiteljski zbor, parkeljni pa so v dvorani — spet — ustvarili pravi pekel.

Božič

Na božični dan smo udeleženci sv. maše na Pristavi doživeli prijetno preseñenje. Župnik prof. Bergant je maševal po novem Valenčičevem mašnem obredu s sodelovanjem novo ustanovljenega pristavskega zbora (sestavljene iz mladih zakoncev in mladine), ki je pel pod vodstvom ge. Anke Savelli-Gaser mašo Vladimirja Kosa.

Župnik nas je v pridigi spomnil tistih lepih, belih božičev pred petdesetimi in več leti. Vse to bi že zadostovalo za naše res praznično božično razpoloženje. A prese-

nečenj še ni bilo konec. K mikrofonu je stopil Marko Gaser in nas naravnost v pesniškem stilu popeljal v skrivnost svete noči. Nato je napovedal pripravljen program: kot začetek so tri pristavske babice zapele božično uspravanko. Tem je sledil otroški zborček pod vodstvom gospe Mojce Prešern Jelenc s šopkom tistih preprostih božičnih pesmic, ki jih vsi poznamo in jih je marsikateri od poslušalcev sam pri sebi tiho zabundal, marsikomu pa se je orosilo oko.

Za konec je znova nastopil zbor z nizom prelepih božičnih pesmi. Tako so pri božičnici sodelovale kar tri pristavske generacije. Bilo je lepo, tako lepo, da se tega popisati ne da.

Hvala vsem, ki so nam pripravili tako lep slovenski božič.

M. R.

Umrli. Stane Pleško

(Nad. s 4. str.)

svoboda. Pri celovski Mohorjevi založbi je izšla njegova domačijska večerniška povest *Umila kri* (v ponatisu leta 1990 tudi v Sloveniji). V petdesetih letih je skupaj s Francetom Grumom zbral gradivo za knjigi o Turjaku in Vetrinju. *Vetrinjska tragedija* je izšla leta 1960, *Svoboda v razvalinah* pa leta 1961 (obe sta bili leta 1991 ponatisnjeni v Sloveniji).

Stane Pleško je bil eden od ustanoviteljev *Tabora* in skoraj vseh 35 let v Kanadi na njegovem čelu. Med letoma 1965 in 1967 je v *Taboru* izhajala njegova pričevanijska povest *V senci Dolomitov*, v letih 1967 in 1968 pa večerniška povest *Senene vile*. Leta 1978 je prav tako v *Taboru* objavil dolgo nadaljevanje *Odmev iz Dolomitov*, v kateri je odgovoril na neresnično pisanje Rudolfa Hribernika-Svaruna v knjigi *Dolomiti v NOB*.

Leta 1986 je končal s pisanjem romana *Domačija v viharju*, v katerem je na preprost, vendar na pričevanijsko zelo močan način prikazal čas, ko je komunistična revolucija razklala Dolomite na dvoje. Knjiga čaka na založnika v Sloveniji.

Pleškov junak Andrej se je na koncu vrnil iz emigracije, vendar ne zato, da bi se maščeval... Stane Pleško je obiskal domovino le enkrat, za nekaj dni, sredi maja 1994. Tako kot mnogi zavedni Slovenci bo za vedno ostal v daljni tujini. Sprenevedali bi se, če ne bi poudarili, da so za to, da so ti ljudje odšli v tujino in da se večina od njih nikoli ne bo mogla vrniti nazaj domov, krivi izključno komunisti. Stane Pleško je bil zadnja leta zelo razočaran nad tokom dogodkov v domovini. Potem ko je aprila leta 1994 umrl Franc Pepevnik, so torontski Slovenci s Pleškom izgubili drugo vidno osebnost. Velikokrat je bil ob različnih slovesnostih v Kanadi in ZDA glavni govornik.

Ivo Žajdela

Posredoval Vinko Levstik, Gorica, Italija

MALI OGLASI

Počitnice v Hosteria Alpina v Villa Gessel Calle 307, št. 609, esq. Alameda 206, Villa Gessel. Rezerv. Tel. 0-255-68066, ali v Buenos Airesu 791-6785/9697.

Oddam v najem stanovanje in bungalow za poletje na Katedralu in eno stanovanje v mestu Bariloche. Tel. 0944-24978 (Bariloche).

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji, lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

NEPREMIČNINE

IDEAL HOME - Nakup, prodaja, najemnine hiš, stanovanj, zemljišč. Tomaž Matičič - Budislav Jovanović, Esmeralda 1256, 1er. piso 3, Capital. Tel. 339-4597; 769-8109

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJON Nº 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Laval 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 476-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

AGRONOMIJA

Ureditev vrtov, balkonov in parkov (técnica en jardinería y floricultura) - Milena Bevk - tel. 664-8436.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKE VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

V pričakovanju razglasitve
božjega služabnika

Antona Martina Slomška

za prvega slovenskega svetnika,

si nabavimo njegovo berilo in stenske podobe.

Na razpolago so vsako nedeljo po sv. maši v pisarni Slomškovega doma.

Ob delavnikih od 12. do 19. ure pa v pisarni Sloge.

Prireditve v letu 1996

3. 3.	tombola na Slovenski pristavi
9. 3.	začetek srednješolskega tečaja
10. 3.	začetek slovenskih osnovnih šol
19. 3.	desetletnica smrti msgr. Antona Oreharja
31. 3.	cvetna nedelja namenjena mladini
14. 4.	misijonska tombola v Slovenski vasi
27. 4.	občni zbor Zedinjene Slovenije
5. 5.	obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu
12. 5.	slovensko romanje v Luján
19. 5.	žegnanje v Slovenski hiši in Slomškova proslava
26. 5.	obletnica v Slovenskem domu v San Martinu
2. 6.	spominska proslava žrtev revolucije
16. 6.	očetovski dan
22. 6.	koncert SPZ Gallusa
23. 6.	procesija Sv. Rešnjega telesa
29. 6.	praznik slovenske državnosti
30. 6.	krajevne spominske proslave
30. 6.	prireditve v Hladnikovem domu v Slovenski vasi
5. 7.	proslava šolskih otrok na čast sv. Alojziju
9. 7.	športni dan
21. 7.	mladinski dan v San Martinu
28. 7.	44. obletnica Hladnikovega doma
4. 8.	družinski dan — dan otrok
11. 8.	mladinski dan v Slomškovem domu
17. 8.	27. glasbeni večer SDO-SFZ
18. 8.	romanje v Lourdes
25. 8.	mladinski dan v Carapachayu
25. 8.	obletnica Rožmanovega doma
1. 9.	mladinski dan na Slovenski pristavi
1. 9.	sv. maša za Rupnika, Hacina in sodelavce
7. 9.	dan Zveze slovenskih mater in žena
8. 9.	mladinski dan v Našem domu v San Justo
15. 9.	slovenski dan in obletnica Slomškovega doma v Ramos Mejiji
21. 9.	proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku
22. 9.	mladinski dan v Slovenski vasi
29. 9.	srečanje molilk rožnega venca
4.-6.10.	duhovne vaje za moške
6.10.	obletnica pri Svetogorski Mariji
6.10.	tombola v San Martinu
6.10.	prvo sveto obhajilo
12.10.	misijonska proslava
13.10.	obletnica Našega doma v San Justu
20.10.	materinski dan
27.10.	obletnica na Slovenski pristavi
3.11.	tombola v Slomškovem domu
8.-10.11.	duhovne vaje za žene
10.11.	zvezni mladinski dan SDO-SFZ v San Martinu
16.11.	zaključek srednješolskega tečaja
17.11.	mladinski izlet
23.11.	tombola v Našem domu v San Justo
24.11.	proslava Kristusa Kralja
1.12.	sv. maša v Rožmanovem domu
8.12.	posvetitev mladine Brezmadežni
14.12.	prireditve na Slovenski pristavi
21.12.	koncert Zveze slovenskih mater in žena
24.12.	božična polnočnica
31.12.	silvestrovanje

SEJE MEDORGANIZACIJSKEGA SVETA

15. 3.	v Zedinjeni Sloveniji
17. 5.	v Carapachayu
19. 7.	v Zedinjeni Sloveniji
20. 9.	na Slovenski Pristavi
15.11.	v Zedinjeni Sloveniji

BARAGOVO MISIJONIŠČE v Slovenski vasi

sporoča, da je pristava „CENTRO ESPIRITUAL, RECREATIVO Y DEPORTIVO MARIA REINA“ odprta skozi vse leto in je na razpolago tudi rojakom vseh krajevnih središč Velikega Buenos Airesa.

Poleg športnih prostorov, miz in naprav za asado in možnosti prenočevanja, je v poletni sezoni odprt olimpijski plavalni bazen ter bazen za otroke. **Cene so zmerne.**

Kraj: Ulica Manuela Pedrazza in Intendente Maggia - Hipólito Yrigoyen

(Ruta 210), višina 20.000 - Glew - Prov. Buenos Aires.

Informacije: Tel.: 242-0065; 248-5373; 248-0217; 0224-20082.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

(Nad. s 2. str.)

Bordonu, da bi izkopali brezno med obema velikima skupinama fronte.

Kar pa se Bordona tiče, se za mesec marec napoveduje združenje njegove politične formacije PAIS z ostanki krščanske de-

mokracije. Ta spojitev je kaj naravna, saj so programi domala isti. Bordonu primanjkuje politične strukture širom države, krščanski demokraciji pa spretnega vodje. Spojitev koristi obema, delno pa tudi poiskreni položaj, saj krščanska demokracija zadnje čase razen strukture ni imela ničesar več. Tako bo res novo leto novo življenje.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono (54-1) 636-0841

Teléfono (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

ZGODILO SE JE V SLOVENIJI

Proslavi ob Dnevu samostojnosti
in 5. obletnici plebiscita

Slovenski parlament je s slavnostno sejo in sprejemom počastil Dan samostojnosti in 5. obletnico plebiscita. Slavnostni govornik je bil predsednik Državnega zbora Jožef Školč. V svojem govoru je spomnil na trenutke pred petimi leti, ko se je 88% Slovencev na plebiscitu odločilo za samostojno Slovenijo, nato pa se obrnilo v prihodnost in na odločitve, ki Slovence še čakajo, to je predvsem na odločitve o pridruženju Evropi. Slavnostne seje so se poleg poslancev udeležili tudi predsednik države Milan Kučan, premier Janez Drnovšek in ministri, predsednik državnega sveta Ivan Kristan s svetniki, člani Ustavnega, Vrhovnega in Računskega sodišča ter predstavniki drugih sodnih organov, varuh človekovih pravic Ivo Bizjak, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Alojzij Šuštar, predsednik SAZU France Bernik, predstavniki GZS, rektorja obeh univerz in diplomatski zbor.

Kulturni forum in stranke slovenske mladosti so v Cankarjevem domu pripravili slavnostno akademijo ob Dnevu samostojnosti. Osrednji govorniki so bili predsedniki SDSS, SKD in SLS, Janez Janša, Lojze Peterle in Marjan Podobnik.

Slovenci na avstrijskem Štajerskem

V Gradcu je bila časnikarska konferenca Liberalnega foruma, na kateri je Karel Smolle poudaril, da štajerski Slovenci zahtevajo sprejem v sosvet za narodne manjšine, poleg tega pa mora koroški deželni glavar Josef Krainer zavzeti stališče do tega vprašanja. Štajerski Slovenci ne zahtevajo dvojezičnih krajevnih tabel, ampak zagotovitev svojih pravic v deželni ustavi. Le s spremembo odlokov deželne vlade so lahko štajerski Slovenci sprejeti v sosvet za narodne manjšine, zato mora deželni glavar končati svoj „bojko“ manjšine in začeti dialog z njo, so med drugimi poudarili.